

наментом, а з протилежного збереглися основа та гачок для голки (рис. 8). Аналогічні фібули знайдено на поселеннях Ханська II в Молдавії і Шипот поблизу Сучави в Румунії⁶.

Аналіз культурних залишків дає можливість визначити час існування поселення. В розв'язанні цього питання головну роль відіграє керамічний комплекс і фібула. Кераміка за типами і формою датується в межах VI—VII ст. н. е., а фібула — VII ст. н. е. (за І. Вернером)⁷.

В цілому характер жител та виявленій інвентар поселення Горошева не відрізняється від інших слов'янських пам'яток третьої четверті I тисячоліття н. е. в Середньому Подністров'ї. Для нього, як і для решти поселень VI—VII ст. в цьому районі, типова наявність керамічних форм, близьких до посуду Верхнього Подністров'я і Волині, але тут є певна кількість біконічних горщиків, що знаходять аналогії в посуді пам'яток Південного Бугу і Молдавії. Це свідчить про те, що територія Середнього Подністров'я була місцем стику груп слов'янського населення, зокрема того, яке просувалося на південь у Подунав'я з межиріччя Дніпра, Південного Бугу й Верхнього Дністра та інших західних районів.

В. Д. БЛРАН, С. П. ПАЧКОВА

Поселение близ с. Горошева на Среднем Днестре

Резюме

В статье публикуются материалы раскопок 1970—1971 гг. славянского поселения возле с. Горошева на Среднем Днестре. Открыты четыре полуземлянки, хозяйственная яма, надворный очаг, сушильный комплекс. Открытые объекты сопровождаются славянской керамикой третьей четверти I тысячелетия н. э., железными и костяными орудиями труда, костными остатками. Датируется славянское поселение пальчатой фибулой VII в. н. э.

Исследуемое поселение у с. Горошева не отличается от других славянских памятников третьей четверти I тысячелетия н. э. Среднего Поднестровья. Для него, как и для других памятников VI—VII столетий этого района, характерно наличие керамических форм, близких посуде Верхнего Поднестровья и Волыни, с одной стороны, и керамике из славянских памятников Южного Буга и Молдавии, с другой. Это свидетельствует о том, что территория Среднего Поднестровья была местом стыка того славянского населения, которое продвигалось на юг в Подунавье из междуречья Днепра и Южного Буга, Верхнего Днестра и более западных районов.

Д. Я. ТЕЛЕГІН, С. О. БЕЛЯЄВА

Пам'ятки ранньослов'янського часу на Орелі

Проблема поховання скіldних слов'ян, що все ще залишається однією з найголовніших у радянській історіографії, безперечно, має вирішуватися на основі аналізу археологічних джерел рубежу ер і першої половини — середини I тисячоліття н. е. в межах всього Дніпровського басейну. На жаль, дослідники-слов'яни приділяли увагу в основному вивченню матеріалів більш північних лісостепових районів Подніпров'я і Правобережжя України. Пам'ятки ж першої половини I тисячоліття

⁶ И. А. Рафалович. Вказ. праця, с. 64, рис. 9, 1; Dan G. L. Teodora. Regiunile rasartene ale româniei în secolele VI—VII. — Memoria antiquitatis, I, 1969, с. 202, рис. 16, 2.

⁷ I. Werner. Slawische Bügelfibeln des VII. Jahrhunderts. Reinecke Festschrift Meinz, 1950, с. 30, 40, 43, 158.

н. е. степового Подніпров'я і особливо Лівобережної України здебільшого залишились поза полем їх зору.

Як відомо, долину Дніпра і Правобережжя України в II ст. заселяли нащіні черняхівської культури. Їх пам'ятки мснливі відомі на Лівобережжі, а на південний схід від течії Ворскли і лінії Полтава—Зміїв вони взагалі трапляються лише спорадично, й то у вигляді окремих знахідок кераміки¹.

На археологічній карті першої половини I тисячоліття Лівобережжя України на межі Лісостепу і Степу і, зокрема, Поорелля, якому присвячена ця стаття, досі залишилися, по суті, білою плямою.

У 1959—1960 рр. розвідкою Дніпродзержинської експедиції на відрізку Дніпра Кременчук—Дніпропетровськ була виявлена значна кількість пам'яток з грубою ліпною керамікою ранньослов'янських форм (Дереївка, Бородаївка, Радянське)². Місцевонаходження з аналогічною керамікою були обстежені О. В. Бодянським в Надпоріжжі. Але всі ці пам'ятки А. Т. Сміленко вважає близькими до поселень пеньківського типу і датує їх VI—VII ст. н. е.³. Приблизно так датовані й перші знахідки грубої ліпної кераміки ранньослов'янського походження, виявлені в долині Орелі розвідкою 1968 р. під керівництвом Ю. Г. Колосова, Л. М. Рутковська відносить їх до VI—VIII ст. н. е.⁴

За останні три роки (1970—1972) в зв'язку з будівництвом каналу Дніпро—Донбас експедиція під керівництвом Д. Я. Телегіна та О. С. Беляєва провела суцільне обстеження долини р. Орелі від її гирла до верхів'я. Поряд з матеріалами інших епох тут було зафіксовано (ще раніше в ході розвідок І. Ф. Ковалевої) велику кількість поселень з ліпним ранньослов'янським посудом⁵. Цей факт має важливе значення для розробки питання про склад населення цієї території в першій половині I тисячоліття н. е. Виявлено також перші місцевонаходження з черняхівською керамікою.

Підйомний матеріал зібрано на всіх відкритих пунктах, деякі з них прошурковані (Лисківка, Ковалів Кут поблизу с. Богате), а на двох поселення поблизу с. Йосипівка Магдалинівського району Дніпропетровської області проведено стаціонарні розкопки. Подаємо стислу характеристику цих досліджень.

Розкопки поселень поблизу с. Йосипівка. Тут, на лівому березі Орелі, досліджено два поселення — в урочищі Пляж та поблизу озера Лиман. Перше розташоване на північний захід від села на відстані 1,5 км від нього, безпосередньо біля гирла ріки. Воно займає підвищення в заплаві, висотою 1,5—2 м над літнім рівнем води. Поверхня задернована. Стационарними розкопками розкрита площа 240 м².

В результаті досліджень виявлено житло та шість господарських ям цього часу. Житло заглиблене, прямоугольної форми, орієнтоване на схід-захід, розміром 4,6×2,2 м (рис. 1); його дно заглиблене на 1,10 м від сучасної поверхні. Верхній зріз простежено на глибині 0,90 м. Вздовж західної та східної стінок, а також поблизу від них були зафіковані залишки стовпів та лаг. В заповненні житла та на долівці знайдено

¹ Нариси стародавньої історії Української РСР. Київ, 1957, карта 9.

² Д. Я. Телегин. Из работ Днепродзержинской экспедиции 1960 г.—КСИА АН УССР. Київ, 1962; Д. Я. Телегин, Е. В. Махно, И. Н. Шарофутдинова. Отчет о разведках в зоне Днепродзержинского водохранилища в 1960 г.—IA АН УРСР.

³ А. Т. Сміленко. Осіле населення Степового Подніпров'я в раннє Середньовіччя. — Археологія, т. XXII. Київ, 1969.

⁴ Л. М. Рутковская. Исследование раннеславянских памятников на Орели в 1968 году. — АИУ, вып. III. Київ, 1971.

⁵ Д. Я. Телегин, И. Ф. Ковалева, А. С. Беляєв, О. В. Чаплинская. Отчет о работе археологической экспедиции «Днепр—Донбас» в 1970 году; Д. Я. Телегин, А. С. Беляєв, С. А. Беляєва. Отчет о работе экспедиции «Днепр—Донбас» в 1972 году.—НЛ IA АН УРСР.

фрагменти грубих ліпних посудин із значною домішкою шамоту в глині та уламок стінки лощеної ребристої посудини.

Ями зафіковані у шарі темно-сірого піску, вони були спущені з давньої денної поверхні, яка залягає на глибині 0,6 м від сучасної. Всі ями округлі у плані, за винятком однієї, яка була прямокутною; стінки

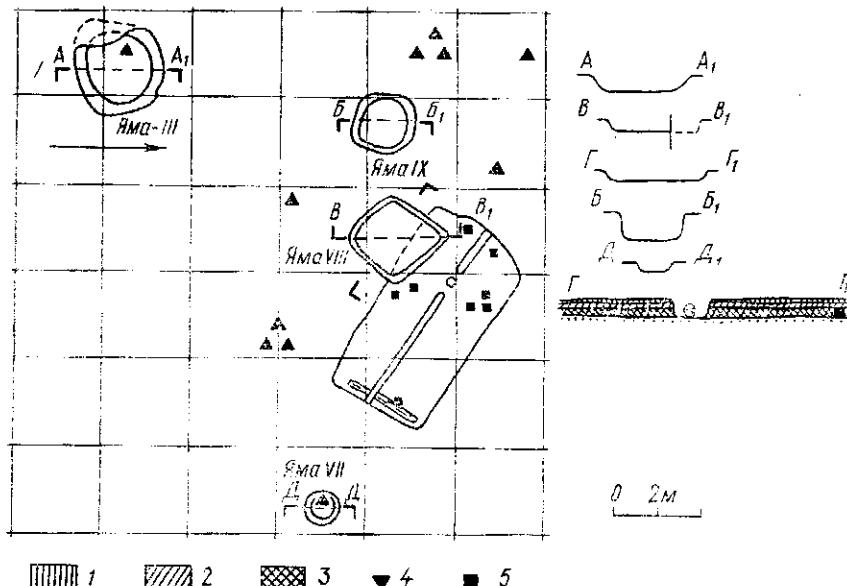

Рис. 1. Йосилівка, урочище Пляж. Контури житла та господарських ям (розкоп 1972 р.).

1 — дерево; 2 — темний супісок; 3 — світлий супісок; 4 — розвали посудин; 5 — дерево.

похилі, дно рівне. Товщина заповнення від рівня виявлення — 20—45 см. Тут знайдено два розвали ліпних посудин (рис. 2, 3, 8), а також фрагменти лощеної та грубої ліпної кераміки, стінки амфор, фрагмент зернотерки.

У культурному шарі поселення трапились залізні знаряддя праці, прикраси, кераміка та кістки тварин. Матеріали культурного шару, житла і ям ідентичні; нижче вони розглядаються разом.

Масовим матеріалом є ліпна кераміка. В колекції налічується більше тисячі фрагментів та близько десяти розвалів горщиків. Типологічно і за фактурою черепка посуд поділяється на дві великі групи: а) грубий нелощений та б) лощений.

Першу групу представлено 10 цілими реставрованими та реконструйованими посудинами, а також 1045 фрагментами. Глина погано відмулена з великою домішкою шамоту, маса неоднорідна, поверхня горбкувата, часто зі слідами згладжування травою. Лише незначна кількість стінок та дев'ять вінець мають більш-менш старанно загладжену поверхню. Виділяються три види посуду: горщики, миски та сковорідки-кришки.

Знайдено шість цілих горщиків, а також численні фрагменти від них. Вони різних розмірів, висотою від 11 до 28 см. За формою посудини розподіляються на два основних типи: округлотілі (бочкоподібні) та плечисті (рис. 3, 1—6).

Бочкоподібні горщики двох варіантів: з короткою шийкою (рис. 2, 2, 3) та без шийки (рис. 2, 4). Перші значно переважають. Дно рівне, найбільший діаметр — у середній частині їх висоти. Всього знайдено чотири горщики (рис. 3) та 90 вінець від них. Орнамент відсутній, лише

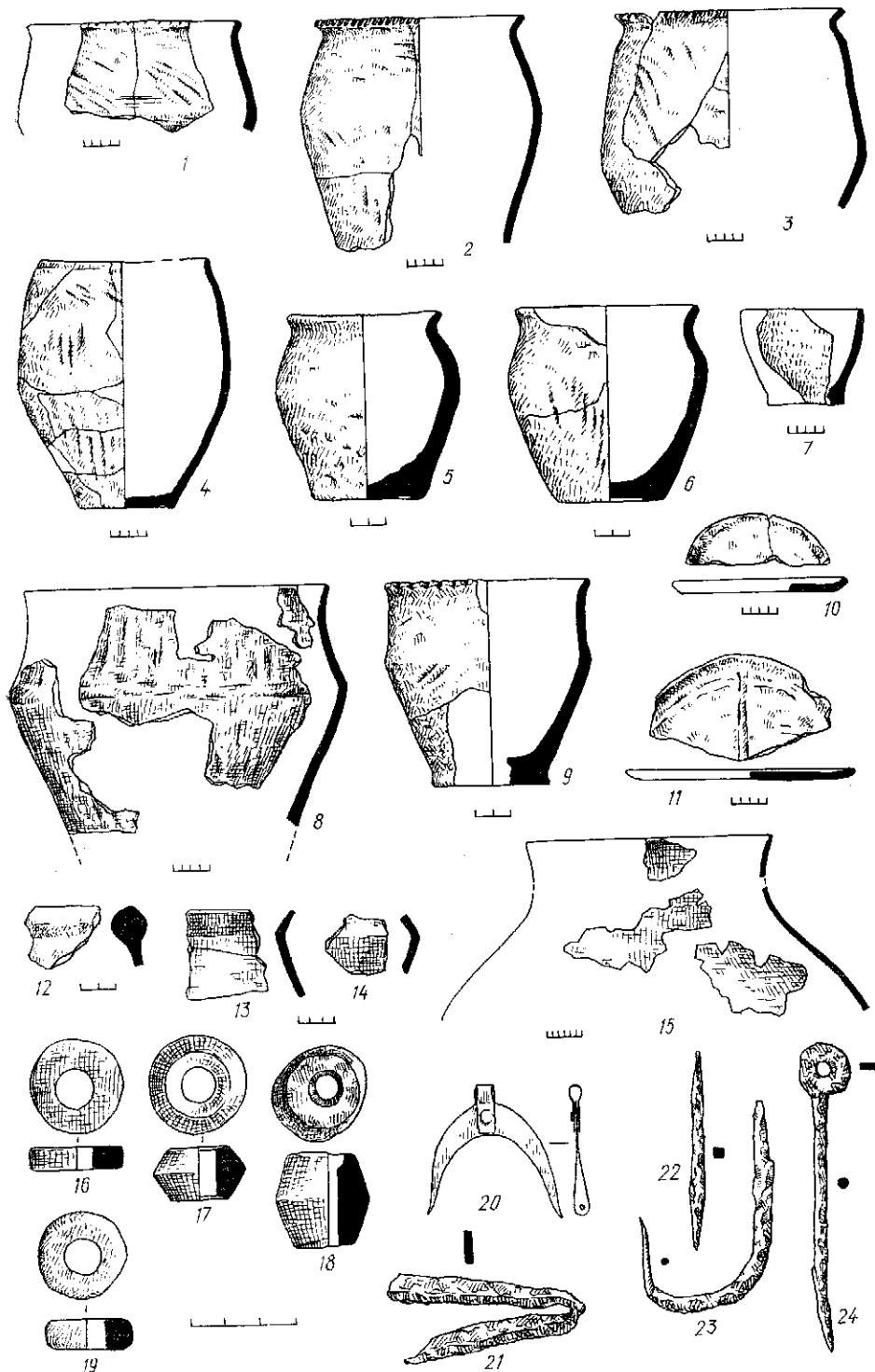

Рис. 2. Кераміка, прикраси та знаряддя праці другої чверті I тисячоліття п. е. з поселень поблизу с. Йосипівка.

1-8, 10-13, 15-18, 20-21, 24 — з урочища Пляж; 9, 14, 19, 22, 23 — з урочища Лиман.

18 посудин були прикрашені нарізками по зрізу вінець (рис. 2, 1, 2) або пальцювими й нігтьовими вм'ятинами (рис. 2, 3).

Плечисті горщики (три посудини та 130 уламків вінець) мають коротку шийку, яка переходить у добре виділені плічка. Вінця відігнуті назовні, з плоским або заокругленим чи звуженим зрізом, дно плоске, найбільший діаметр горщика припадає на верхню третину висоту (рис. 2, 5, 6). До цієї групи належать і вищезгадані фрагменти, поверхня яких краще загладжена.

Миски репрезентовані знахідкою лише двох фрагментів. Форму однієї вдалось реконструювати. Вона невеликого розміру, висотою 5 см, піалоподібна, тонкостінна, має маленьке денце із закраїною (рис. 2, 7). Від другої залишився тільки невеликий уламок товстостінного вінця, злегка похилого до середини.

Сковорідки-кришки.

Знайдено 18 фрагментів, дві реконструйовані. Вони являють собою диски 20—26 см діаметром з невеликою закраїною — боршком (рис. 2, 10, 11).

Лощена кераміка.

Виявлено розвал округлої посудини чорно-сіро-голубого кольору, великого розміру, з вузькою шийкою (рис. 2, 15), а також уламки інших посудин (46 фрагментів). Тісто добре відмучене, майже без домішок. За формою посуд розподіляється на дві групи: округлотілі горщики та ребристі. Вінця посудин прямі, з рівним плоским зрізом (рис. 2, 15) або відігнуті назовні. Нерідко є помітне ребро на внутрішньому боці (рис. 2, 12, 13). Орнамент відсутній. Лише один фрагмент стінки ребристого горщика має прокреслені хрестоподібні фігури (рис. 4, 8).

Крім того, на поселенні знайдено різні знаряддя праці та прикраси. Залізні вироби нечисленні. Трапилася лише шпилька, фрагмент ножа та ножиць (рис. 2, 21, 24), є уламки криць. Серед інших знахідок — шість прясел та оселки. Пряслася зроблені з тієї ж маси, що й лощений посуд. За формою чотири з них круглі, плоскі (рис. 2, 16), решта біконічні (рис. 2, 17, 18). Є також заготовка пряслася з амфорного черепка.

Амфорна кераміка складається з 14 фрагментів стінок та чотирьох ручок римських амфор, які датуються не раніше III ст. н. е.*

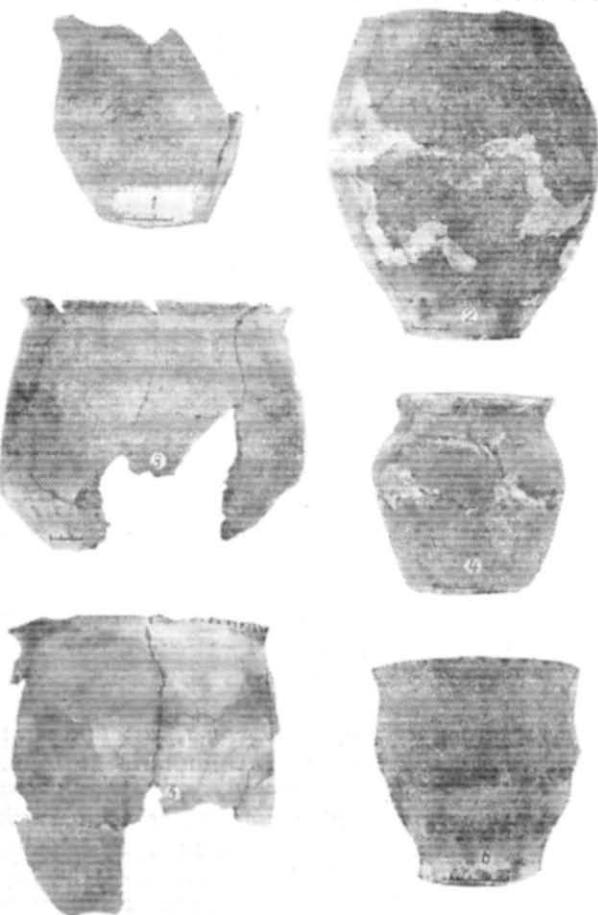

Рис. 3. Йосипівка. Реставровані горщики або їх фрагменти. Урочища Пляж (1—5) та Лиман (6).

* Визначення Н. О. Лейпунської.

Особливу увагу привертає виявлене в культурному шарі поселення бронзова підвіска-луниця з клепаною петелькою та двома просвердленими отворами на кінцях (рис. 2, 20). Вона має близькі аналогії серед прикрас Гобобіараса в Угорщині, які датуються 240—450 рр. н. е.⁶

В урочищі Лиман під час розкопок ґрунтового могильника з різночасними похованнями (неоліт, бронза, ранній залізний вік) виявлено значна кількість кераміки ранньослов'янського часу. Основна маса знахідок зосереджувалась в районі розкопаної тут глиноподібної печі, від-

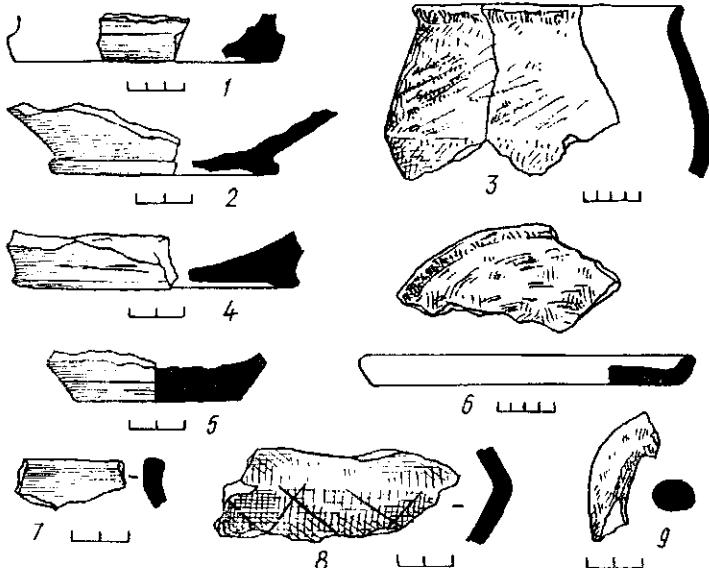

Рис. 4. Кружальна та ліпна кераміка з Поорелля.

1 — Могилів (садиба Муля); 2, 4, 5 — Минівка (урочище Садкове); 3, 6, 9 — Лисківка (садиба Пелих); 7 — Перещепіліс (пенькозавод); 8 — Іосипівка (урочище Пляж).

критої на глибині 0,5 м. Руїни її перекривав шар гумусованого піщаного ґрунту. Піч має низьке склепіння без димаря. В плані вона овальна, розмірами 1,4×1 м, висота — 0,5 м. Черінь має видовжено-овальну форму з перехватом в районі челюстів, де виділяється невеличкий припічок (рис. 5). Товщина ґлиняного настилу череня — 5—6 см, а стінок печі, складених на дерев'яному каркасі, — 15—30 см. Збереглася піч відносно добре; зруйнована була лише північно-західна частина її склепіння. З цього боку біля неї відзначено скупчення печини і рештки деревного вугілля*.

На поселенні виявлено понад 250 фрагментів посуду, що за фактурою черепка і обробкою поверхні не відрізняється від кераміки з урочища Пляж. Серед знахідок — 60 вінець і 35 денець, в тому числі деякі із закраїною. Форму одного горщика відтворено повністю. Він належить до типу плечистих, широко відкритих, які виділені серед матеріалів в урочищі Пляж. По зразу вінець посудини наявні пальцеві й нігтеві вм'ятини (рис. 2, 9). Такий же орнамент відзначено і на 23 вінцах інших горщиків поселення, а на чотирьох уламках є насічки, нанесені ребром тонкої палички.

Крім грубої ліпної кераміки, тут виявлено дев'ять фрагментів лощеного посуду, в тому числі уламок вінця з тонким загостреним профілем та стінки з помітним ребром (рис. 2, 14). В шарі знайдено сім ам-

* M. Rádicsz. Denkmäler der Sarmatenzeit Ungarns III.—Archaeologia Hungarica. Budapest, 1950.

* За визначенням Г. Ф. Загій, піч датується серединою — другою половиною II ст. н. е.

форних черепків, зокрема стінку з врізаним орнаментом і ручки, що, на думку спеціалістів, датуються II—III ст. н. е.*

З інших знахідок на поселенні, що, можливо, пов'язані з описаною керамікою, слід відзначити уламок кам'яного жорна з отвором в центрі, окрім залізі вироби: рибальський гачок (рис. 2, 23), шило (рис. 2, 22), а також два прясла (рис. 2, 19).

Під час розвідки пам'яток поблизу с. Йосипівки в долині Орелі обстежено ще понад 40 місцезнаходжень з аналогічними матеріалами.

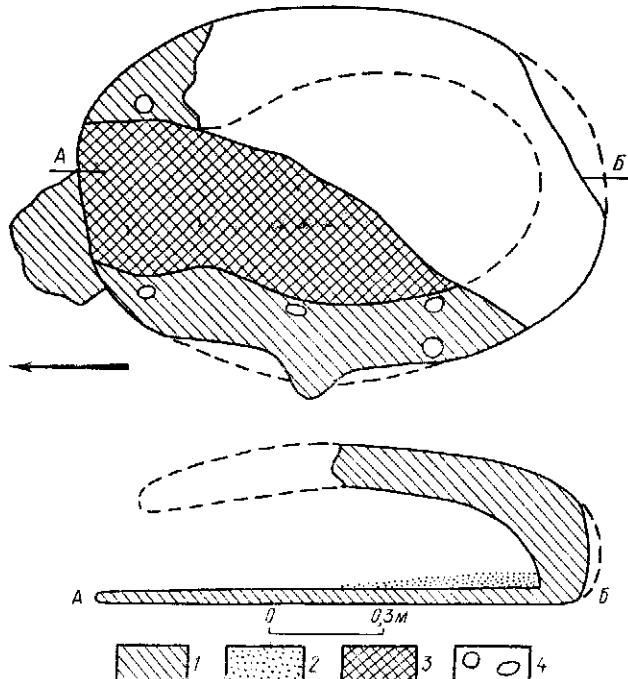

Рис. 5. Піч з поселення поблизу с. Йосипівка (урочище Лиман).

1 — стінки і черінь в розрізі, розвал; 2 — попіл; 3 — черінь; 4 — залишки від каркасу.

на кількох з них знайдено також кружальну черняхівську кераміку, інколи в значній кількості. Нижче даємо опис головних пунктів, розвіданих у ряді сіл за течією р. Орелі (рис. 6).

Орелька. В урочищі Криве на дюні поблизу озера знайдено десять фрагментів від грубого ліпного посуду: чотири вінця, одні з насічкою по зрізу, одне денце з напливом, а також уламок сковорідки-кришки (рис. 7, 1).

Багате. На північний захід за 1 км від села на лівому березі Орелі в урочищі Ковалів Кут, на підвищенні в заплаві зібрано наземний матеріал та закладено чотири шурфи. В них на глибині 0,4—0,6 м виявлено культурний шар. У розмиві поселення та в шурфах трапилось 55 фрагментів кераміки типу йосипівської, серед яких є п'ять вінців — два прямі, решта відігнуті назовні (рис. 7, 2, 3). Судячи за профілем стінок, посудини належать до типу плечистих горщиків з добре відділеним ребром. Тут же знайдено одну ручку глиняної ложки з отвором для палички (рис. 7, 4).

Перещепине. За 1—2 км на схід від села поблизу пеньковозаводу польові збори дали 40 фрагментів кераміки, зокрема 20 уламків типу Йосипівки та стільки ж кружального черняхівського посуду (рис. 4, 7).

* Визначення Ю. І. Козуб.

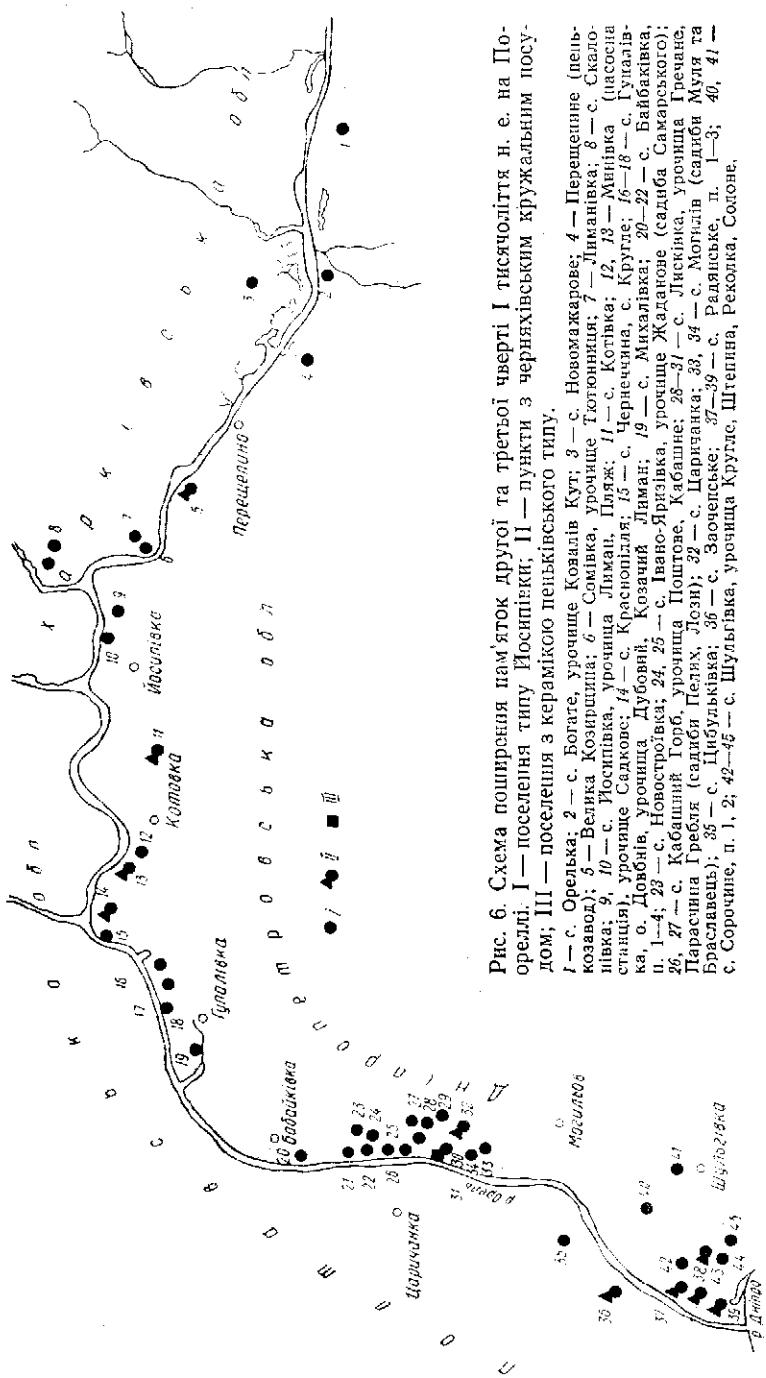

Рис. 6. Схема поширення пам'яток другої та третьої чверті І тисячоліття н. е. на Полтавщині. I — поселення типу Йосипієцького; II — пункти з керамікою пільківського типу. Пункти з посудом III — поселення з керамікою левківського типу.

I — с. Орелка; 2 — с. Богате, урочище Козаців Кут; 3 — с. Новомажарове; 4 — Перещепине (пеньковавод); 5 — Велика Козирщина; 6 — Сомівка, урочище Гітонянки; 7 — Лиманівка; 8 — с. Сталостанівка; 9 — с. Йосипівка, урочища Лиман, Пржеж; 10 — с. Котильчики; 11 — с. Кругле; 12, 13 — Михайлівка (частосна станиця); 14 — с. Краснопілля; 15 — с. Козацький Лиман; 16 — с. Михайлівка; 17—18 — с. Гупалівка, о. Добровін, урочища Дубовий, Козацький, Кабашне; 19 — с. Чернечинка; 20—22 — с. Байбіківка, п. 1—4; 23 — с. Ново-Яриловка; 24, 25 — с. Івано-Яриловка, урочище Жаканове (садиба Самарського); 26, 27 — с. Кобашний Горб, урочища Понтове, Кабашне; 28—31 — с. Лисківка, урочища Гремане, Парасиня, Гребля (садиби Пелах, Іззи); 32 — с. Царичанка; 33, 34 — с. Могилів (садиби Мухя та Браславець); 35 — с. Цибульківка; 36 — с. Засічівське; 37—39 — с. Радищівське; п. 1—3; 40, 41 — с. Сорочине, п. 1, 2; 42—45 — с. Шультивка, урочища Кругле, Штепівна, Реколка, Соконе.

Серед перших — чотири вінця, два денця горщиків. Частина кружальних виробів лощена, в тому числі три вінця від мисок. Деякі фрагменти орнаментовані валиком. Крім того, тут знайдено уламки двох ручок та шийку від амфори.

Сомівка. Між селами Личка і Сомівка, в урочищі Тютюниця, на піщаному підвищенні лівого берега Орелі поряд з іншими знахідками ви-

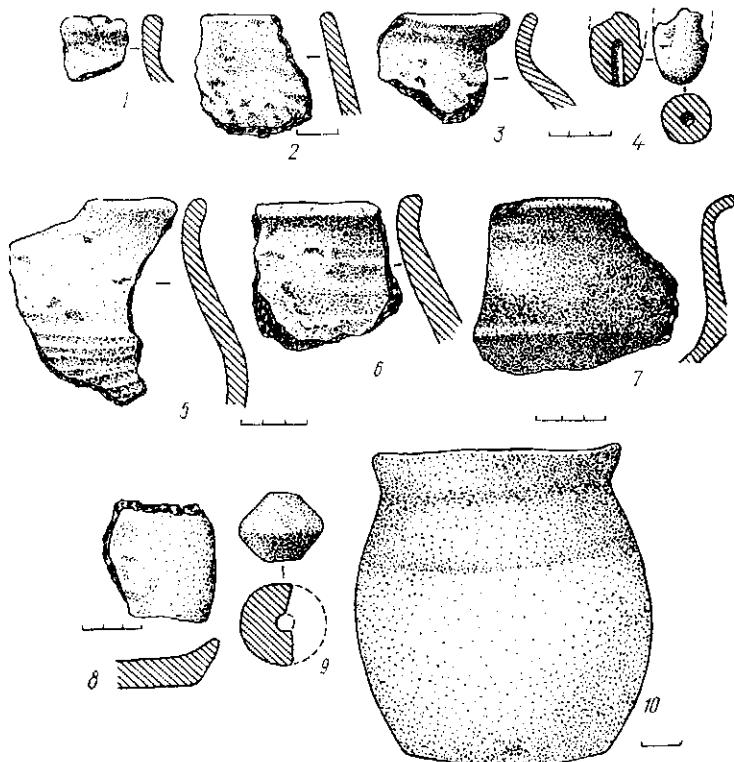

Рис. 7. Керамічні вироби ранньослов'янського часу з поселень Порогля.

1 — с. Орелька, о. Криве; 2—4 — с. Богате, урочище Ковалів Кут; 5 — с. Сомівка, урочище Тютюниця; 6 — с. Котівка, урочище Вовча Яма; 7 — с. Чернеччина, о. Кругле; 8 — с. Байбакінка, урочище Шинкарінка; 9 — с. Новостройівка, п. 2; 10 — с. Шульгівка, урочище Солоне.

явлено вісім уламків товстостінних грубих ліпних посудин, з домішкою шамоту в глині. Вінця відігнуті назовні (рис. 7, 5).

Котівка. Поблизу від села на лівому березі Орелі в урочищі Вовча Яма (Лопатине) відкрито сліди поселення, кераміка якого подібна до йосипівської. В колекції — 11 фрагментів товстостінних посудин, в тому числі два вінця (рис. 7, 6). Крім того, тут знайдено кілька фрагментів черняхівської кераміки.

Минівка. В урочищі Садкове розвідкою І. Ф. Ковальової виявлено поселення з ліпною і кружальною черняхівською керамікою. Ліпних чрепків 15, в тому числі вінця горщиків, відігнуті назовні, без орнаменту, денця і стінки, в глині — велика домішка шамоту. Зібрано близько 40 фрагментів кружального черняхівського посуду, серед яких є 19 уламків лощених мисок, решта — черепки нелощених горщиків сірого кольору (рис. 4, 2—5). Наявний тут амфорний матеріал датується III ст. н. е. Аналогічна ліпна кераміка зібрана у великій кількості і поблизу насосної станції Минівського колгоспу.

Краснопілля. На північний схід від села на березі озера Орелище знайдено велику кількість ліпної кераміки з домішкою шамоту типу

Йосипівка. Крім того, тут є частина денця лощеної кружальної черняхівської миски, два уламки прясел (одне кругле, з амфорного черепка, друге — біконічне) та шість уламків амфор.

Чернеччина. На схід від села поблизу озера Кругле, в розмиві р. Орелі польові знахідки складалися з 17 фрагментів стінок товстостінних ліпних посудин, подібних до екземплярів з Йосипівки (рис. 7, 7), а також шести уламків чорнолощеної кераміки, серед них — чотири вінця, один досить великий фрагмент ребристої посудини, з вінцями, відігнутими назовні (рис. 7, 7). На поселенні закладено два шурфи, у яких виявлено культурний шар на глибині 0,2—0,6 м, де трапились уламки ліпних горщиків; чотири вінця, два прямі, а решта відігнуті назовні, три денця та стінки. Вся кераміка неорнаментована.

Байбаківка. За 1 км на захід від села в урочищі Шинкарівка на низькій терасі знайдено 27 фрагментів посуду, аналогічного йосипівському. Це уламки горщиків та фрагмент сковорідки, вони неорнаментовані, за винятком трьох вінець, прикрашених насічками та вм'ятинами по зрізу. Подібні знахідки трапились ще в трьох пунктах поблизу села: в південному напрямку за 250 м від електролінії, на березі озера Піщане, та на захід від села на березі р. Орелі. На останньому пункті під час зачистки виявлено розвал широко відкритого горщика, який майже повністю реконструйовано, а також фрагменти інших ліпних горщиків з шамотом в тісті та сковорідки (рис. 7, 8).

Івано-Яризівка. Поблизу села відкрито два місцезнаходження ліпної шамотованої кераміки. За 100 м на захід від дороги Івано-Яризівка — Байбаківка знайдено 16 фрагментів горщиків, два уламки мисок та уламок прясла. Другий пункт розташований в урочищі Самарського. Тут було зібрано 33 фрагменти, в основному стінки горщиків та п'ять вінець. Один з них має слід від ручки, що відпала. На поселенні закладено два шурфи, де простежено бідні знахідки кераміки на глибині 0,2—0,8 м.

Царичанка. За 1 км на південний захід від Царичанської нафтобази на правому березі р. Орель в зачистці берега, на глибині 0,8 м зафіковано культурний шар потужністю 10 см, де зібрано 30 фрагментів грубих ліпних посудин з шамотом в тісті. Серед них — шість вінець, два з яких мають пальціві вдавлення по краю. Решта кераміки неорнаментована.

Кабашний Горб. Тут були два місцезнаходження ранньослов'янської кераміки: в урочищах Кабашне та Поштове. Для дальших досліджень важливє останнє. У відслоненні лівого берега р. Орелі на глибині 0,4 м залягає культурний шар потужністю 50—60 см, в якому траплялись кістки тварин та черепка зі слабою домішкою шамоту (сім фрагментів, в тому числі вінця, відігнуті назовні).

Лисківка. Виявлено чотири пункти з шамотованою керамікою: на двох садибах (А. Н. Пелих і Лози), на південному березі озера Гречане та в урочищі Парасчина Гребля.

У відслоненні лівого берега р. Орелі біля садиби Пелих зроблено шість зачисток довжиною по 2 м кожна. На глибині 0,7 м виявлено культурний шар (0,4 м). На поверхні та в зачистках знайдено 98 уламків ліпної кераміки. Тісто грудкувате, з домішкою шамоту, поверхня шорстка. Деякі уламки виготовлені з більш цільного замісу, шамот дрібний. Серед посуду відрізняються два види: горщики та сковорідки.

Від горщиків знайдено 85 фрагментів, серед яких 44 стінки, 21 вінце та 20 денець. За формуєю їх можна поділити на дві групи: 1) Біконічні з ребром в середній частині стінок та вінцями, відігнутими назовні. Форму одного з них реконструйовано (рис. 4, 3). Решта уламків дрібна, неорнаментована. Ці екземпляри нагадують посуд з Пеньківки⁷. 2) Гор-

⁷ Д. Т. Березовець. Поселення уличей на р. Тясмин.— МИА, № 108. М., 1963, с. 154.

щики округлобокі або плешисті, близькі до знахідок з Йосипівки, з короткою шийкою, округлими плічками, відігнутими назовні вінцями (шість фрагментів). Три з них орнаментовані: два — пальцевими вдавленнями та одне насічками. Один уламок вінця має отвір на плічках.

Зібрано десять уламків кришок-сковорідок, з яких дві реконструйовано. Діаметр їх до 20 см, стінки товсті, з невеликою закраїною. П'ять уламків прикрашено пальцевими вдавленнями по зовнішньому боці закраїни (рис. 4, 6). Крім того, знайдено уламок ручки (рис. 4, 9) та фрагмент точильного бруска.

На поселенні виявлено значну кількість амфорного матеріалу: дев'ять ручок, уламки шийки, стінок. Всі вони належать амфорам римського часу (IV—V ст.).

Знахідки на садибі Лози, біля озера Гречане та в урочищі Парасчина Гребля представлена фрагментами ліпного посуду типу Йосипівки.

Могилів. Поблизу села зафіксовано два пункти з ранньослов'янською керамікою: на північно-західній околиці (садиба Н. О. Муль), над Біловодом та на Орелі проти садиби Браславець. В першому пункті та на сусідніх городах трапились шість уламків лощених мисок, серед яких чотири вінця, стінка та товсте днище на кільцевому піддоні (рис. 4, 1). Крім того, у колекції вісім фрагментів нелощених горщиків, в тому числі п'ять денець, два з невеликою закраїною, без піддона. Знайдено також ручку від амфори.

Проти садиби Браславець зібрано черепки з шамотом, зокрема вісім вінців типу Йосипівки. У закладеному тут шурфі на глибині 0,2—0,4 м виявлено три уламки подібної кераміки.

Заочепське. На південний захід від села в урочищі Домаха Дніпрородзержинською експедицією виявлено поселення з черняхівською керамікою⁸. У колекції — 26 уламків посудин (16 кружальних, решта ліпні). Серед кружального посуду — вісім уламків лощених мисок, одна з стінок прикрашена заглибленою лінією, на другій є сліди ручки. Крім того, виявлено сім фрагментів шорсткого посуду, який має домішки кварцу та піску. Ліпні вироби товстостінні, з шамотом у тісті.

Радянське. Розвідкою Дніпрородзержинської експедиції тут виявлено три пункти з черняхівським посудом. Перший розташований на північно-східній околиці села поблизу р. Орелі, де знайдено 19 дрібних уламків кераміки (12 кружальних, решта ліпні), залізні шлаки і руду. Кружальні посудини шорсткі, в тісті — пісок. Колір поверхні сірий, темно-сірий та жовтуватий. Два вінця мають потовщений край. Ліпні уламки дрібні, з домішкою шамоту та кварцу, поверхня шорстка. Серед них — фрагмент вінця з відігнутим назовні краєм та два плескуватих денеці. Є також ручка від ліпної посудини.

На другому пункті в урочищі Карпенківський Кут трапились десять черняхівських черепків, два ліпні та шість амфорних. Третій розташований на південь від кутка Кабаки. На поверхні поселення, а також у п'яти траншеях на глибині 0,2—0,4 м знайдено 50 уламків кружального черняхівського посуду та 26 фрагментів ліпного. До останнього належать горщики та сковорідки. Кераміка майже не орнаментована, лише два вінця та стінка прикрашені трикутним валиком пеньківського типу.

Крім посуду, тут були також металеві речі: уламок залізноїкоси і ножа, бронзова бляшка трикутної форми з пастою в центрі і трьома отворами у кутках, бронзові сережки, частина браслета та ін. Серед знахідок ще є скляне намисто та три прясла біконічної форми.

⁸ Д. Я. Телегін, Е. В. Махно, И. Н. Шарафутдинова. Отчет о разведках в зоне Днепрородзержинского водохранилища в 1960—1961 гг.—НА ІА АН УРСР.

Шульгівка. Поблизу села експедиція виявила три місцезнаходження з кружальною черняхівською та ліпною керамікою. На першому, в урочищі Кругляк, були знайдені п'ять уламків кружальних горщиків, стінки та дно, а також кілька фрагментів ліпних посудин. Аналогічні знахідки наявні в урочищі Штепіна та Реколка.

Під час розвідки 1970 р. по трасі каналу Дніпро—Донбас краезнаєвець з с. Шульгівка М. Д. Решетняк передав ранньослов'янський горщик, знайдений в урочищі Солоне (рис. 7, 10).

В результаті робіт та розвідок І. Ф. Ковальової, Ю. Г. Колосова і Л. М. Рутковської в долині Орелі виявлено ще понад 20 пунктів (див. карту), де зібрано окремі фрагменти товстостінного ліпного посуду з домішкою шамоту в тісті. Тут ці матеріали не розглядаються.

Таким чином, у долині р. Орелі виявлено значну кількість поселень і окремих місцезнаходжень з керамікою ранньослов'янського часу. Топографічні умови їх майже ідентичні: всі вони розташовані на низьких ділянках долини — на краю першої надзаплавної тераси чи окремих підвищнях у заплаві ріки. Л. М. Рутковська відзначає лише два пункти з ліпною шамотованою керамікою, розташовані вище, на схилах корінного берега Орелі (Красночілля, Стара Слобода).

За характером і складом матеріалів всі ці пункти поділяються на дві основні групи: поселення лише з ліпною керамікою типу Йосипівки та місцезнаходження з ліпним і кружальним черняхівським посудом. Перших обстежено 34, других — 11.

Пам'ятки типу Йосипівки (урочище Пляж, Лиман, с. Богате, Ковалів Кут, Чернеччина, урочище Кругле, Байбаківка тощо) характеризуються великою кількістю виключно ліпного товстостінного грубого посуду з шамотом у тісті. Основні типи цієї кераміки — бочечкоподібні та плечисті горщики, миски та сковорідки з невеликою закраїною. Посуд орнаментовано бідно: наявні лише пальцово-нігтеві вм'ятини або насічки по зрізу вінець (переважають перші). За складом тіста, обробкою поверхні, незначною орнаментацією така кераміка нагадує пізньозарубинецькому посуду, але, з другого боку, тут є деякі елементи, властиві пеньківському (біконічність).

Під час розкопок поселень в урочищах Пляж і Лиман виявлено й певний процент більш тонкостінного лощеного посуду, який також нагадує пізньозарубинецькі форми. Наявність останнього та амфор пізньоримського часу на багатьох з вказаних поселень дає можливість датувати пам'ятки типу Йосипівки на Орелі другою чвертью I тисячоліття н. с.

Як свідчать матеріали Йосипівського поселення, його мешканці, ймовірно, мали заглиблені житла, в яких споруджували глинобитні печі на дерев'яному каркасі. Інших знахідок, які б характеризували матеріальну культуру цього поселення на Орелі, виявлено небагато: деякі залізні речі, прясла та досить оригінальну бронзову підвіску-луницю (рис. 2, 20), що датується III—V ст. н. е.

За характером ліпної кераміки і наявністю чорнолощеного посуду поселення знаходить близьку аналогію в матеріалах типу Курган Азак з долини р. Псьол, які, однак, датуються О. В. Сухобоковим дещо пізнішим часом⁹.

Пам'ятки з грубою ліпною і типовою кружальною черняхівською керамікою також розкидані по всій долині Орелі, але більшість їх концентрується в пониззі ріки. Ліпні посудини з цих поселень істотно не відрізняються від посуду решти пунктів, де кружальних виробів не виявлено зовсім. Щодо кружальної кераміки, то вона має прямі аналогії серед відповідних матеріалів численних черняхівських поселень Подні-

⁹ О. В. Сухобоков. Поселение середины I тыс. до н. э. близ с. Курган Азак Сумської обл.— АІУ, 1968, вип. III. Київ, 1971.

пров'я і лісостепових просторів України взагалі. Немає сумніву в тому, що місцезнаходження з нею, як і вся черняхівська культура, повинні належати також до другої чверті I тисячоліття н. е.

Отже, в результаті досліджень 1970—1972 рр. вдалося встановити густу заселеність Поорелья в другій чверті I тисячоліття н. е. Осілим населенням в цей час були носії культури з грубою ліпною керамікою йосипівського типу. Водночас воно зазнавало значних впливів черняхівської культури, а, можливо, мало місце і пряме переселення чи розселення черняхівських племен. Ці впливи йшли з Подніпров'я і були значно відчутиими в пониззі Орелі, де черняхівських пунктів виявлено помітно більше, ніж на середній течії річки. А у верхів'ях вони вже зовсім відсутні. Досить показовим щодо цього є не завжди однаковий на поселеннях зі змішаними матеріалами процентний склад ліпної і кружальної кераміки. Як видно з наведеного вище опису, останньої завжди більше, ніж ліпної, а на нижній течії Орелі менше на східних ділянках ріки. Цей приклад, мабуть, свідчить про те, що черняхівські впливи поширювались з правого берега Дніпра на Лівобережжя, в основному по долинах лівобережних річок.

У комплексі з Лисківського поселення (садиба Пелиха) виділяється ще невелика група біконічного, добре згладженого ліпного посуду, в тісті якого менше шамоту. Є деякі підстави наблизити цю групу до кераміки пеньківського типу (рис. 4, 3). В цьому зв'язку можна згадати, що на поселеннях Краснопілля та о. Довбнів поблизу с. Гупалівка, за даними Л. М. Рутковської, виявлено вінця ліпних горщиків з наліпним валиком під зрізом. Такий же валик є і на двох вінцих з третього пункту поблизу с. Радянське. Не виключено, що в ході дальших робіт на Орелі стане можливим також виділення третьої групи старожитностей рапп'ялов'янського часу, близької до пеньківських поселень Подніпров'я.

Слід сподіватись, що з відкриттям пам'яток пеньківського типу на Орелі буде заповнена ще одна культурно-хронологічна лакуна в матеріалах третьої чверті I тисячоліття н. е. Зараз поки що важко говорити про етнічну належність пам'яток з керамікою йосипівського типу, але їх близькість до матеріалів пізнезарубинецьких, черняхівських, а також пеньківських, як і наявність тут типового черняхівського посуду, пов'язує долину Орелі з культурами, що розглядаються при дослідженнях етногенезу східних слов'ян.

Д. Я. ТЕЛЕГИН, С. А. БЕЛЯЕВА

Памятники раннеславянского времени на Орели

Резюме

Статья посвящена изучению раннеславянских памятников в Поорелье, открытых в основном в 1970—1972 гг. при исследовании трассы канала Днепр — Донбасс. Обнаружено более 40 пунктов с грубой лепной керамикой, а также более тонкой, чернолощенной, типологически близкой к позднезарубинецкой. Кроме того, имеется кружальная посуда черняховского типа.

Авторы дают общую картину раскопок, в ходе которых найдены жилище, шесть хозяйственных ям и глиnobитная печь, характеризуют собранный на поселениях материал — фрагменты горшков, мисок и сковородок, изделия из железа, прядла, зернотерки и др.

Наличие в Осиловке фрагментов позднеримских амфор и позднезарубинецких чашек позволяет датировать поселение этого типа второй четвертью I тысячелетия до н. э., что подтверждается наличием в некоторых комплексах и черняховских сосудов. На Орели, кроме того, отмечены пункты (Лисковка) с керамикой, близкой к пеньковской, которая датируется VII—VIII вв. н. э. Этническая принадлежность памятников пока не установлена, однако имеющиеся материалы дают основание включить долину Орели в круг культур, связанных с рассмотрением проблемы этногенеза восточных славян.